

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De subjecto hujus Sacramenti, Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

Crucis : quam autem Crucis efformationem non esse sub præcepto modo docuimus , peractaque qualibet Unctione , ipsi idem inuncta loca tergit gossipio , vel stupa , vel lana , vel simili , illa mutando ad singulas unctiones , quæ in vase mundo reponit , ad ea comburenda , combustionis cineres in Sacramum projecturus . Denique recitat Orationes consequentes ad Sacram Unctionem , sub eodem peccati mortali onere , (nisi necessitas excusat , vel parva materia) sicuti diximus de similibus .

a Quinta-
nad. de
Extr. Vn.
fin. s.n. 4.

1. Hoc Sacramentum ministrare sine lumine , non esse peccatum , bonum est scire , ut recte notat Quintanad. a

2. Super sunt tres questiunculae . Prima , quoniam dito hæc unctiones sunt experientia ?

Secunda , Quæ pars manus ejus , qui non est Sacerdos , est inungenda , exterior ne , an interior , quam volam appellamus ? Ejus , inquam , qui non est Sacerdos , nam omnes sciunt rituale Romanum reformatum præscribere , ut Sacerdotes (quia jam fuerunt in voluntate Sacro Christo uncti) in exteriori manu inungantur , dum eis Extremæ-Untionis Sacramentum ministratur .

Tertia , Quid de investiture Ordinis Untionum ?

4. Respondeo , Si de valore Sacramenti loquamur , Primò , quocumque dito ejusmodi Sacra Unctio exhibetur ; Secundò , quæcumque pars manus inungatur ; Tertiò , à quocumque sensu , mutato Ordine , incipiatur , validum erit Sacramentum ; quia cum sic jam adsit unctio à Christo instituta , adest jam , quod est de substantia : neque enim credibile sit , Christum Dominum voluisse , valorem tanti Sacramenti à circumstantiis tam levibus dependere .

5. Si vero loquamur de licto usu , puto , non esse saltē mortale , quocumque dito exhibere unctionem , vel exteriori manu non Sacerdotis jungere , quia hæc duo levia sunt .

b Castrop.
de Extr.
Vncl. p. 3.
n. n. 11.

6. At inverttere ordinem Untionum , ita ut prius ungantur aures , quam oculi , &c. esse grave peccatum . docet Castropalaus b his verbis : *Grave est peccatum , ut potè contra Ecclesiæ consuetudinem , ordinem inverttere (hoc est , si prius ad aures deinde in oculis , &c. Unctio fieret) ut ex communi docet Suarez .*

tom. 4. in 3. p. d. 4. sed. 2. fine . Emmanuel Sà V. Extrema- Unctio. n. 12. Bonacina alius relatis d. 7. de Sacramentis questi. unica p. 5. num. 20 .

7. Profecto animadverto , etiam doctissimos viros , labi interdum , in adducendis Authoribus , five ob Amaranthum , five ob Typographorum incuriam ; Legi locum Suarri à Castropalaus citatum , ubi , non , (grave) sed (aliquid) esse peccatum dicitur : At illud (aliquid) satis minus est , quam illud (grave) . Legi Emmanuelem Sà , tum Genuinum , tum expurgatum in Editione Romana , qui nec numero 12. citato à Castropalaus , nec in toto verbo Extrema-Unctio hujus rei meminit . Legi Bonacinam , qui loco ab eodem citato , solus docet ; Ordinem in unguendis quinque sensibus , non esse necessarium , necessitate Sacramenti , quia , mutato ordine , adhuc completa manet significatio , at , de necessitate præcepti , ne verbum quidem .

8. Ego , si me consulis , puto , non esse mortale ; Excede semper contemptum , & scandalum , quæ certè raro hic contingere possunt . Ratio est , quia , ut in simili dictum est saepius , hæc non est tanta variatio , ut mortalem culpam patere possit . Merito ergo dixit Suarez , esse aliquod peccatum , id est , veniale , & fortasse citatus Castropalaus non discedit ab hac sententia . Cum enim illud (grave) non raro à Doctoribus e usurpetur pro gravi in genere peccati venialis , possumus opinari , Doctissimum Castropalaum voluisse dumtaxat notare , peccatum hoc non fore ex peccatis venialibus levibus , sed in genere venialium , esse ex gravibus .

C A P U T II.

De subiecto hujus Sacramenti .

I. **S**, qui validè , & licetè potest Extremam-Untionem recipere , est Homo Viator baptizatus ; Usus rationis compos ; In gratia existens , seu putans in eadem existere ; Graviter infirmus , & denique : Qui in eodem periculo hoc idem Sacramen-

tum non suscepit . Illius-
stremus fin-
gula .

CARTA
in delib.
Extr.
13. c. 6. 2.
22. q. 2.
4. de m.
d. 2. 3. 2. 3.
circumf.
Idem Co
fir. 10. 3.
2. de v.
p. 17. 3. 3.
fine .

§. I.

§. I.

Viator.

Non ergo mortuus hujus est Sacramen-
ti capax. Ei autem, de quo dubitatur,
an expiraverit, non nisi sub conditione dan-
dum est. Immò supra adixi, ab eo conferen-
do abstinentem esse, si prævideatur infir-
mus esse moriturus, antequam quinque uni-
tiones persicantur, nec sit casus necessitatis,
juxta ibidem dicta.

§. II.

Baptizatus.

Cathecumenus, & multò magis infide-
lis Extremæ-Uncionis capax non est,
quia Baptismus re ipsa suscepimus, qui est Sa-
cramentorum Ianua, necessariò precedere ad
illam debet. Si aurem accidat, aliquem gravi-
ter infirmum baptizati in fine vitæ, statim à
Baptismo, extremè ungì poterit.

4. Quamvis autem ex congruentia soleat
dicto baptizato in fine vita portigī Viaticum
prius, quam ei conferatur Extrema-Uncio,
tamen cum hæc sint Sacraenta, quorum u-
nus ab alio non dependet, necesse non est, sub b.
Ext. Vncl. tanto rigore ejusmodi ordinem custodire.
d. 44. f. 1.

§. III.

Vtus rationis Compos.

Non quidem, quod auctu ratione uta-
tur, sed quod usum rationis habuerit,
Unde licet Infantes, perperuoque amentes
invalidè inungantur; Pueri tamen septennes,
cum supponantur usum rationis obtinuisse,
validè, & hieè unguntur. Non est autem ne-
cessitas, ut mortaliter peccare, potuerint, cum sit
satis, si potuerint, venialiter. Quare non sunt
laudandi Episcopi, qui requirunt, puerum
excessisse pubertatem. Et quamvis, juxta ali-
quorum probabile sententiam, his septem
annorum Pueros non liceat, dare Viaticum,
pro quo suscipiendo expectandus est deci-
mus Circiter annus; tamen licebit, debebit
que dari Extrema-Uncio, quia hæc sunt Sa-
craenta disparata, & Extrema-Uncio non:

requirit tantam discretionem, quantum illo-
rum opinio requirit ad sumendam Euchari-
stiam. Dixi (juxta aliquorum sententiam) nam
ego sustinui e posse, & debere, etiam his, dari c. In opus-
cul. meth.

2. An autem satis sit ad validam, licitamq; com. c. 5.
unctionem, solum posse peccare, saltem ve- §. 8. n. 14.
nialiter, unde licitum sit, sive pueris septenni-
bus, sive aliis illam conferre immediatè post
Baptismum, quando mortaliter certum est,
nondum eos, ne venialiter quidem peccasse,
duplex est sententia. Affirmat Suarez, d' alii - d' Suar. lo.
que innomeri, quia solum requirunt poten- c. 42.
tiam peccandi. Negat Io. Sanchez e cum aliis, num. 8.
quia sic non verificaretur forma hujus Sacra- c. Apud
menti, quæ dicit, Indulgeat tibi Deus quid- Leand. dif.
quid peccasti, &c. 3. de Extr.

3. Utraque sententia, saltem propter au- Vncl. q. 5.
thoritatem Doctorum, est probabilis: unde Io. Sanc. in
fit, ut probabile sit, & probabile item non sit, selec. d. 27
Beatissime Virgini ministratum fuisse hoc n. 18. q.
Sacramentum. 19. quem

Si dubitetur, an puer usu rationis polleat sequitur
poterit, & debebit ecclesiastice inungi, sed Leand. i.c.
sub conditione. Ita Joan. Sanchez f. Addens, cum aliis.
negotia, in quibus nihil amittendum time- f. 10. Sanc.
tur, sed potius lucrum speratur, audacter esse in sel. d. 17
tractanda. nu. 17. Le-

Accedamus nunc ad Phreneticos. Qui post andr. de
usum rationis in Phrenesim, vel in amen- Ext. Vncl.
tiam incidentur, hoc Sacramento frui posse, 3. qu. 3.
certum est. Nec enim est opus, ut expresse in- Diana 3.
firmus illud, dum sanx esset mentis, perierit; p. tr. 4. re.
cum sufficiat, vel aliquod dedisse petitionis 169.
signum, vel solum esse Fidelem, de quo
prælumitur velle, saltem in mortis articulo
ritu Christiano decidere, & de quo non con-
stet, esse in mortali, modò mox explicando
§. seq. n. 2.

Cavendum tamen semper est, ne, quoad cul. meth.
Phreneticos, sit periculum irreverentiae, eo comm. c. 1.
enim existente, non erunt ungendi. 9. 1. juncto
lib. 1. de

§. IV.

In gratia existens, seu putans, Ec.

g. In opus-

cul. meth.

comm. c. 1.

9. 1. juncto

lib. 1. de

Sacr. in

gene. Sup.

c. 3. §. 2. n.

4. & vide-

1. **C**um hoc Sacramentum sit Vivorum, ut ri poteſt.
Calibi explicuimus, g. requirit statum Coninc.
gratia in suscipiente. Quod si quis bona fide d. 19. de
putans se esse in eo statu, tamē re vera sit in Ext. Vncl.
mortali, hoc peculiare habet hoc Sacramen- à nu. 19..

Gg 3.

tum,

tum, ut in omnium sententia cum attritione illud mortale remittat; nam propterea dicitur, auferre Reliquias peccatorum, id quod pluribus explicant Theologi.

2. Huc ergo pertinent peccatores, de qui a Coninck bus notat Primò, Coninck. si post peccatum d. 19. de commissū, v.g. post duellū, tempus superfluit, Sacr. dub. quo vulneratus pœnitere portuit, præsumen- 6.n.19.cit. dum esse, saltem per attritionem pœnituisse, tans Suar. nisi contrarium claram constet, quod certè cla- d. 42. de rē constare, difficile est. Quare, si sit à sensibus Extrem. abalienatus, unde non possit, nec conteri, nec Vnct. jee. 1. Sacramentalē Abolutionem cum attritione suscipere, erit regulariter per Extremam- Unctionem reficiendus, quia regulariter præsumuntur attritus, & non potest de statu actuali b In opusculi peccati constare. Vide omnino, quæ dixi b cul. meth. in opusc. Methodi Communionis.

comm. c. 5. 3. Notat Secundò Sà, c suscipientem hoc §. 9. Sacramentum, non debere esse excommunicat. Sà Verb. catum, nam propterea, si sit, vel si timeatur Extrem. esse ejusmodi, erit, prius, sive absolute, sive Vnct. n. 1. sub conditione, si indiget, absolventus; pro co- enim articulo quilibet Sacerdos hanc absolu- d. Sup. de vendi potestate habet, eo modò, & cum iis o- neribus, quæ supradicti pluribus explicimus.

Sacr. Poen. 4. Dices. Si suscepturus hoc Sacramentum tr. de cas. debet existere in gratia, ut dictum est num. 1. refe. cap. quo modo ad administrandum illud infirmo 12. §. 4. alienato à sensibus, de quo solum nunc est lo- cutio, satis est mihi ministranti, si illum attri- tum dumtaxat esse præsumam?

c Suá. 3. p. 5. Respondeo, hunc nodum solvit Suarez, e 10. 4. d. 42. ego indicavi, dum eodem numero primo dixi, de Ext. (vel bona fide putans se esse in gratia.) Cù enim Vnct. sed. dictus Suarez sibi, sic objecisset. Fidelis non potest licet accipere hoc Sacramentum cum sola at- tritione cognitæ: ergo, nec Minister potest licet dare; Cum, inquam, si objecisset, ita responderet. Utique potest, quia, si conferat, Sacramentum non carebit effectu suo. Diximus enim supra, Sacra- mentum hoc facere de attrito contritum, quoties suscipiens non peccat de novo in ejus susceptione. Sed ille recipiens de quo loquimur, non peccat de novo, nam ratione talis status, in quo est à sensi- bus destitutus, est incapax novi peccati, & alias supponitur attritus, quo pacto abstinet obicem gratia, ergo sit contritus viritate hujus Sacra- menti, recipitque gratiam, & consequenter Minister illi hoc Sacramentum conferre dignè poterit. Hec Suarez.

§. V.

Infirmus.

1. Eiusmodi sunt omnes ii, qui ex vulnere (quidquid aliqui dicant, qui volunt, ut præter vulnus, morbus aliquis accedit) qui ex morbo Viperæ, vel rabidae Canis (ergo etiā, qui ex veneno quocumque) qui ex lenio, qui ex humorum inordinatione, qui ex naturæ debilitate, ut etiam mulieres, qui ex prægnatione, vel puerperio; Omnes, inquam, hi, si in mortis probabili periculo esse, juxta prudentis, & quidem benignum judicium, iudican- tur, possunt Extremam- Unctionem suscipe- re, etiam si in lecto non jaceant.

2. At vero, Qui mortis supplicio sunt af- ficiendi, qui periculosam navigationem ag- gressuri, qui ad prælium quantumvis atrox præparantur, nec licet, nec validè eamdem Unctionem suscipient, quia, ut sic non sunt infirmi.

Immo Suarez sustinet, non solum illici- f Sum. b tam, sed invalidam esse collationem hujus ad. 4. Sacramenti factam infirmo, qui prudenti ju- fed. 12. dicio non periclitatur, quod certè probable est: quia hoc Sacramentum institutum est pro fine vitæ. Sed est etiam probabile, esse validam, & licitam, ut sustinet Coninck g quia Tri- g Causa dentinum h dicit, hoc Sacramentum confe- l. suprad rendum esse Infirmis, præsertim periculosè b Tridu- decumbentibus. Notandum enim est illud sed. 14. (presertim) quod iudicat posse, quoad valo- cap. 3. rem, etiam aliis infirmis.

3. Quid, si sit dubium, an infirmus sit in dicto periculo? Resp. etiam in prædicta sen- tentia Suarii, ministretur, (ait Capcavilla i) i Cap- huic Extrema Unctio. Sed expectetur (in villa de quia Castropalausk.) donec constet de peri- mun- cculo. Utraque sententia est probabilis, sed Vnct. prior magis est animæ favens, adeoque li- q. 11. bentius excipienda.

4. Et quidem adverte, etiam in prædicta de Ext. Suarii sententia, (quam certè esse in praxi se- Vnct. quendam, & non illam Coninck, ipse usus Fi- unc. p. delium communis ostendit) periculum esse nu- 13. expectandum, non vero vitæ desperationem. Nam concors est Theologorum vox, Extremam- Unctionem esse conferendam, quando sensus, & mens recipientis vigent, ut animi- rum reverenter, & cum maiore dispositione recipi-

recipiat. In quo tamen rigorosè loquitur Cathechismus. a Gravissime, inquit, si peccant, ch. Rom. qui illud tempus agroti ungendi, observare s. p. 2. de lent, cum jam, omni salutis spe amissa, vita, & uaff. c. 6. sensibus carere incipiat.

5. Ejusmodi dictum lenit Quintanaduen-
b. quātā. nas b dicens, ad mortalem culpam incurren-
de Extr. dam, requiri, ut tanta dilatio, dedita opera, &
Yn. fin. 8. ex negligentiā fiat.

6. Adhuc mitius Suarez e Ministrī (ait) cu-
c. Suar. i.e. rare debent, ut hoc Sacramētū deserit Fidelibus,
d. 42. s. eff. dum sunt sui compotes. An verò hoc ita sit neces-
1. nū. 7. sarium, ut cadat sub preceptū. Anchores nihil
dicunt, neque ego facile hanc obligationem impo-
nam, sicut sub gravi culpa. Hactenus Suarez,
leget tamen exceptionem mox num. 8. ponen-
dam.

7. Hæc quoad Ministros: Sed quid de ipso
infirmito, obligaturne sub mortali ad hoc Sa-
cramētū fulcipendum.

Respondeo, communem esse opinionem
solum obligari sub veniali, quia hoc non est
Sacramētū necessarium: Excipe. Primo,

Coninck Coninck, d & Laymam, e quando requis-
d. 19. dub. tus ex nulla causa nollet, unde astantes (ait
10. n. 30. Laym. tr.) conciperent, illum esse hæticum,
vel ob hominis autoritatem, ad vilipendien-
8. de Extr. dum hoc Sacramētū, moveri possent. De-
Vn. cap. 7. nique Hurradus fnotat, rārum esse, quod se-
nu. 2. quatur ejusmodi grave scandalum ex mera o-
f G. Hurt. missione.

8. Excipe Secundō, quando aliud Sacra-
mentū infirmus non suscepit, nec contritionem
elicit, nam tunc videtur ex obligatione Charitatis ad se ipsum, teneri ad suscep-
tiōnēm Extremam-Uncionem, ut si forte
sit in peccato sibi non cognito, gratiam cum
attritione acquirat, justusque decedat.

9. Atque id, quod in hac secunda excep-
tionē dictum est, debere etiam servari à Mi-
nistris, & assidentibus circa infirmum, operæ
precium est, adverte.

10. Denique Prelati, & Parochi, sub qua-
nam obligatione tenentur ad hoc Sacramē-
tū suis, oīibus administrandum, dicam cap.
4. nū. 5.

§. VI.

Quando reiterari potest Extrema-
Uncio.

1. Quamvis Extrema-Uncio Charac-
terem non imprimat, ut supponit Tri-
dētinum g ex Eugenii Quartī definitione, ni-
h̄lominus, codem periculo mortis perseverā
g Trid. s. eff. 7. c. 9. de
te, iterari, nec licite, nec validè potest, quia se-
mel habita, sufficit pro eodem periculo, ut ex
Sacr. in Gen.

superveniat periculum, licet infirmitas non
cessaverit, validè poterit, & licite, quia tunc
censemur alia nova infirmitas, atque adeò no-
vo remedio, novoque indigens auxilio.

2. Hæc lunt certa, & omnibus obvia. Ve-
rūm gravis difficultas apud Doctores agita-
tur, quonam modo hoc novum periculum
cognosci possit? Quod tamen ex sequenti-
bus corundem Doctorum explicationibus
habebis, spero, manifeste.

3. Hurradus h sic loquitur. Vi verò novum h 6. Hurt.
adgit periculum, non requiritur majus temporis de Extr.
intervalum, quam, quod requiritur, ut infirmus Vn. diff.
dicatur prius periculum evasisse, seu fuisse extra 10. fine.
illud.

4. Bonacina i sic. Si status, inquit, Infirmit. i Bonac. d.
tatis mutetur, potest iterari Extrema-Uncio Ita - 8. de Extr.
que, si existens in periculo mortis infirmus percepit un. q. unic.
Extre. etiam Uunctionem, deinde per aliquot dies p. 6. nū. 4.
evasit mortis periculum; ut si, per mensē, con-
valuit à periculo mortis, potest iterum recipere
hoc Sacramētū, si iterum incidat in grave
eiusdem mortis periculum.

5. Suarez k cum dixisset, frivolum esse, ad k Suar.
iterandam Extremam-Uunctionem, unius To. 4. in 3.
anni interruptionē postulare, vel unius men- p. d. 40.
sis; sic addit. Ideo hac regula non est admodum s. c. 4. n. 7
certa, idèque prudenti arbitrio hoc relinquendū
est, ut nimis, considerata diuturnitate agitu-
dinis, & statum eius, & interruptionis eorum
inter se practica, & communi existimatione, illa
conceantur diversa pericula, & status ita diversi,
& perinde se habeant, ac si essent morbi omnino
distincti.

6. Coninck l ita docet, Intervalum inter l Conin. d.
periculū transactū, & periculum novum in ea- 19. de Extr.
dem infirmitate, debet esse notabile, id est tantum, tr. Vn. d. 8.
ut utrumq; periculum, non solum secundū appa- n. 2. 6.
rentiam, & effectus, sed in re ipsa posit dici di-
stinctum.

finatum, ita ut ager, medio tempore, prudenti iudicio, possit dici fuisse, extra periculum mortis, quod ad illum morbum attinet.

7. Denique Rituale Romanum his verbis breviter, & diserte propositam rem, sic expedire. In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut, cum infirmus convulerit, iterum in periculum mortis incidat.

C A P U T III.

De Ministerio hujus Sacramenti.

§. I.

Minister est Sacerdos.

Pro valore, est quilibet simplex Sacerdos, licet excommunicatus, vel degradatus. Pro lito autem usu, debet esse Sacerdos non excommunicatus, nec alia innovatus Censura, & Jurisdictionem habens in infirmum, qualis est Praelatus pro suis ovi- bus, ut item est Parochus pro suis, vel alius Sacerdos ex alterius commissione tacita, vel expressa. Quare in necessitate quilibet Sacerdos nulla Censura ligatus licet conferat, quia potest præsumere licentiam Parochi, vel Praelati, cum in his actionibus, quæ, non ut validè, sed, ut licet fiant, dependent a Superiori, non requiratur, nisi probabilis ejusdem consensus: jure, ut ait Castropalaus, *a sic disponente.*

*a Castrop.
de Exir.
Vnde p. 7.
num. 4.*

*b In opus.
de comm.
c. s. §. 4.
nu. 8.*

3. Si sane illa licentia Sacerdos alterum ungeret, saltem la pè id faciendo, videtur res gravis, atque adeo culpa mortal is, usurpat enim jurisdictionem alterius. Non ita, si legit, aut iterum; sic enim leve quid est, ut in simili alibi memini, b me declaras.

4. An Sacerdos excommunicatus licet ex necessitate inungat? colligi ex ibidem dictis potest.

§. II.

Sub qua obligatione:

*c Lege Lay. 5. P*arochus, & Praelati tenentur ex justitia, & obligatione sui officii sub morte. c. 7. n. 3. tali (alii enim Sacerdotes, solum ex Charitatem te) hoc Sacramentum conferre suis ovi bus, p. 3. tra. 4. sive expresse, sive tacite petentibus: quam resol. 170. tacitam petitionem ego interpres adesse,

quoties infirmus graviter decumbit, nec Sa- *curam* cerdotem excludit, immò si excludat, debet *4. in 3. 3.* à Parochio persuaderi, &c. Licet enim infi- *4. in 3. 3.* mus, modo supradicto, non obligetur, saltem d' *Cato* regulariter, sub mortali Extremam- *Unctio-* *lo. c. 3.* nem suscipere, qui potest suò juri cedere, non *nn. 5.* tamen ita Parochus, qui, ut Pastor, debet in *e Leand.* illo gravi articulo suis ovi bus de spirituali- *Ex. 1. 1.* bus remedis providere. *d. 1. 3. 1.*

Prio tempore pestis videantur Castropala- *Gr. 9. 11.* us, & multi, quos citat Leander, Nobis in de San- *præsenta* fatis sit duo notare, Primò. Docent *tom. 4. 1.* non pauci, si peste infecti, sint confessi, un- *4. in 3. 3.* de censcantur esse in gratia, posse Extremam *nu. 10.* Unctionem abolute omitti. *f. Dian.*

Secundò. Docent Tannerus g alioque, non Vella, h- *tenet* Parochum, quando, adhibitis reme- *micos.* diis, adhuc subest periculum lux vitæ, hoc Del. San- *Sacramentum* porrige, sed addit Suarez loc. *alioq. in* cit. Parochum obligari, adhibere convenien- *Medal.* tia remedia, quibus possit sine morali peri- *Thes.* culo, Extremam Unctionem ministrare. *Lege de Em-* ipsum, qui hæc remedia enumerat. *Vnd.*

§. III.

Religiosi, an sint hujusmodi Sacramenti
Ministri.

1. **C**ontra Religiosos conferentes hoc Sa- *Extr. 11.* cramentum fulminatur ipso facto ex- *4. 4. 1.* communicatio Pontifici reservata in Clem. *3. m. 1.* prima de Privilegiis. Intellige autem, quando sine licentia tacita, vel expresa Parochi, vel sine Pontificis privilegio id faciant. Quibus tamen ipsi ex privilegio conferre Extremam Unctionem possint, habes latè apud Quintan. 1. mox citando, ex quo duo feligo dum- taxat.

2. Primò. Si Novitus Sacerdos conferat alicui Extremam- Unctionem sine licentia h. San- Parochi, peccat quidem modò dicto §. 1. nu. 5. in 3. At non afficitur hac excommunicatione. Ita Suarez h (quidquid dicat Navarrus) nam *jet. 1.* hec excommunicatio est contra Religiosos i. Navar. Novitii autem, in odiosis, Religiosorum no- *in man-* mine, non veniunt. *12. 5.*

3. Secundò. In dicta Clementina non est *g. 1.* sermo de Religioso ministrante hoc Sacra- *extrem-* mentum, alteri Religioso, qui est exemptus *7. m. 1.* à Jurisdictione Parochi. Ratio est, quia dicta op. *Sal.* prohibitionis totus finis est, ne præjudicium *sal.* aliquod